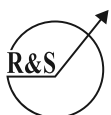

Consilierul Verde al Contabilului

Consilier

- ✓ **Contabilitatea activelor și pasivelor**
- ✓ **Contabilitatea cheltuielilor și veniturilor**
- ✓ **Contabilitatea creanțelor și datoriilor**
- ✓ **Contabilitatea taxelor și impozitelor**
- ✓ **Studii de caz pe domenii de activitate**
- ✓ **Situații financiare anuale**
- ✓ **Contabilitatea operațiunilor în afara bilanțului**

Restructurarea obligațiilor fiscale – Calea spre ieșirea din impasul financiar actual

Este evident că actuala criză economico-financiară care se resimte la nivelul majorității sectoarelor de activitate, generată de efectele pandemiei Covid-19, riscă să se extindă cu repeziciune și să bage în faliment o serie de companii, dacă acestea nu intervin urgent pentru reorganizarea eficientă a activității și, mai ales, pentru a profita de unele măsuri de relaxare fiscală adoptate de stat, cum este cea privind restructurarea obligațiilor fiscale.

În perioada pandemiei au fost adoptate câteva măsuri de sprijin financiar pentru firmele afectate de efectele crizei, cum ar fi indemnizația de șomaj tehnic, oferta de creditare garantată în proporție de 80-90% de către stat prin Programul IMM Invest România sau facilitățile privind amânarea plății ratelor la împrumuturile contractate.

În domeniul actelor de procedură fiscală, executarea silită a creanțelor bugetare ale statului a fost suspendată de mai multe ori, încercând astfel reducerea presiunii financiare asupra societăților ale căror venituri au fost diminuate sau chiar reduse la zero.

De asemenea, se încearcă revenirea din colapsul financiar prin scutirea de dobânzi și penalități de întârziere, oferită de stat firmelor care reușesc să-și achite până la sfârșitul acestui an obligațiile principale (debitele) care au fost restante la sfârșitul lunii martie 2020.

Nu știm însă câte dintre companiile afectate de criză vor avea resursele financiare pentru a plăti debitele, astfel încât să poată beneficia de anularea accesoriilor.

Este îngrijorătoare mai ales situația marilor firme grav afectate de pandemie și care vor avea nevoie de timp îndelungat pentru a se putea regla din punct de vedere financiar, perspectiva eficientizării propriilor activități astfel încât să-și achite atât obligațiile curente către stat, cât și debitele acumulate în timpul pandemiei fiind una greu de imaginat.

În aceste condiții, o metodă eficientă și care ar putea fi implementată cu eforturi financiare rezonabile din partea firmelor solicitante este restructurarea obligațiilor fiscale către bugetul de stat, măsură introdusă prin Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, act normativ care a suferit însă numeroase modificări până în prezent.

Ultima modificare a avut loc la sfârșitul lunii trecute, prin O.U.G. nr. 90/2020, și a vizat posibilitatea restructurării obligațiilor fiscale existente în sold la 31 martie 2020 față de reglementările anterioare care prevedeau restructurarea celor scadente la sfârșitul anului 2018.

Prin noile prevederi legislative din acest act normativ s-a relaxat oarecum și sarcina fiscală a firmelor care doresc restructurarea datoriilor către stat, în sensul în care, pentru a beneficia de anularea unei cote-părți din debitele datorate, acestea nu vor mai fi obligate să plătească sume reprezentând cote procentuale aplicate la totalul obligațiilor datorate (principale și accesorii), ci aplicate numai asupra obligațiilor principale.

De asemenea, noua ordonanță prevede și prelungirea termenelor de notificare a organelor fiscale despre intenția restructurării, precum și a termenului pentru introducerea

În categoria arieratelor nerecuperabile intră și arieratele care aparțin unor debitori care au datorii foarte mari și care nu pot accesa eșalonarea la plată datorită faptului că nu îndeplinesc condițiile de acordare, în sensul că nu au capacitate financiară de plată pe perioada maximă de eșalonare la plată reglementată sau nu pot constitui garanții suficiente pentru a beneficia de anularea unor accesorii.

Cu alte cuvinte, acești debitori, deși pe termen lung ar putea să plătească datoriile, nu se încadrează în condițiile de eșalonare la plată întrucât nu pot plăti ratele și nu pot îndeplini condițiile de acordare sau de menținere a eșalonării la plată.

Astfel, prin instituirea măsurilor de restructurare a obligațiilor bugetare se creează cadrul legislativ favorabil și acestor companii pentru a scăpa de procedura insolvenței.

Instituirea posibilității restructurării obligațiilor bugetare

Prin Ordonanța Guvernului nr. 6/2019, cu modificările aduse de O.U.G. nr. 90/2020, s-a prevăzut că, în scopul revitalizării și evitării deschiderii procedurii insolvenței, debitorii, persoane juridice de drept public sau privat, cu excepția instituțiilor publice și a unităților administrativ-teritoriale, aflați în dificultate financiară și pentru care există riscul intrării în insolvență, să își poată restructura obligațiile bugetare principale restante la data de 31 martie 2020 și neachitate până la data emiterii certificatului de atestare fiscală, precum și obligațiile bugetare accesorii.

Sunt obligații bugetare principale restante la data de 31 martie 2020 și obligațiile bugetare declarate de debitor sau stabilite de organul fiscal competent prin decizie după data de 1 aprilie 2020, aferente perioadelor fiscale de până la data de 31 martie 2020.

Condiții pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare

Pentru a beneficia de restructurarea obligațiilor bugetare, debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- să nu îndeplinească condițiile pentru a beneficia de eșalonarea la plată reglementată de Codul de procedură fiscală;
- să prezinte un plan de restructurare și un test al creditorului privat prudent, întocmite de un expert independent;
- să nu se afle în procedura insolvenței;
- să nu fi fost dizolvat, potrivit prevederilor legale în vigoare;
- să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal;
- să îndeplinească testul creditorului privat prudent, care reprezintă o analiză de sine stătătoare, efectuată pe baza premiselor avute în vedere în cadrul planului de restructurare a debitorului, din care să rezulte că statul se comportă similar unui creditor privat, suficient de prudent și diligent, care ar obține un grad mai mare de recuperare a creanțelor în varianta restructurării comparată atât cu varianta executării silită, cât și cu varianta deschiderii procedurii falimentului.

Notificarea privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare

Debitorul care dorește să își restructureze obligațiile bugetare are obligația de a notifica organul fiscal competent cu privire la intenția sa, până la 30 septembrie 2020, sub sanc-

4. din al treilea an și până la finalizarea înlesnirii la plată, debitorul trebuie să achite restul obligațiilor bugetare care fac obiectul înlesnirii la plată, proporțional cu anii pentru care a fost acordată înlesnirea la plată.

În cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare măsura de anulare a unui quantum de maximum 30% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condițiile prevăzute mai sus, debitorul trebuie să achite și 5% din quantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul înlesnirii la plată, până la data depunerii solicitării de restructurare.

În cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare măsura de anulare a unui quantum cuprins între 30% și 40% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condițiile de mai sus, debitorul trebuie să achite și 10% din quantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul înlesnirii la plată, până la data depunerii solicitării de restructurare.

În cazul debitorilor care au inclusă în planul de restructurare și măsura de anulare a unui quantum cuprins între 40% și 50% inclusiv din totalul obligațiilor bugetare principale, pe lângă condițiile prevăzute mai sus, debitorul trebuie să achite și 15% din quantumul obligațiilor bugetare principale care fac obiectul înlesnirii la plată, până la data depunerii solicitării de restructurare.

Solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare

Debitorul depune la organul fiscal competent solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare, împreună cu planul de restructurare și testul creditorului privat prudent.

Solicitarea de restructurare se poate depune până la data de 15 decembrie 2020, sub sancțiunea decăderii.

În analiza solicitării depuse, organul fiscal competent verifică dacă debitorul se află în dificultate generată de lipsa de disponibilități bănești și are capacitatea financiară de plată pentru a beneficia de eșalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală, dacă planul de restructurare conține elementele prevăzute de ordonanță, precum și dacă măsurile de restructurare asigură restabilirea viabilității debitorului și îndeplinirea testului creditorului privat prudent pe baza analizei puse la dispoziție de expertul independent.

Solicitarea de restructurare a obligațiilor bugetare se soluționează de organul fiscal competent în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării acesteia.

În situația în care organul fiscal competent constată că debitorul poate beneficia de eșalonarea la plată potrivit Codului de procedură fiscală, emite decizie de respingere a solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare și soluționează cererea potrivit dispozițiilor art. 184-209 din Codul de procedură fiscală.

În cazul în care organul fiscal competent constată îndeplinirea condițiilor prevăzute pentru restructurare, emite decizie prin care aprobă restructurarea obligațiilor bugetare.

Așadar, până la apariția unor acte normative care să prevadă noi măsuri de relaxare fiscală pentru companiile afectate de efectele crizei coronavirusului, restructurarea obligațiilor fiscale datorate, măsură ce conduce atât la suspendarea executării silite, cât și la anularea parțială a obligațiilor fiscale înregistrate de unele companii, rămâne una dintre metodele cele mai eficiente pentru ieșirea din impasul financiar actual.

Obligațiile operatorilor economici

Obligațiile operatorilor economici

Case de marcat	I 1.1/001
Sisteme moderne de încasare și plată	I 1.2/001
Credite bancare pe termen lung	I 1.3/001
Credite bancare pe termen scurt	I 1.4/001

Summary

Credite bancare pe termen lung

Societatea NovaProd SRL a obținut un credit bancar în valută pe o durată de 5 ani, în valoare de 50.000 euro, în vederea achiziționării unui utilaj pentru activitatea de producție. Rambursarea creditului și plata dobânzilor se efectuează în rate lunare conform scadențarului. Pentru acordarea creditului s-au achitat diverse comisioane și onorarii, în valoare de 8.500 lei.

Se analizează tratamentul contabil pentru evidențierea în contabilitate a primirii creditului, comisionului plătit, dobânzilor și a evaluării datoriei la finele lunii.

În Secțiunea 4.9 „Datorii pe termen lung: sume care trebuie plătite într-o perioadă mai mare de un an” din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, se regăsesc prevederile aplicabile creditelor pe termen lung.

Contabilitatea împrumuturilor și datoriilor asimilate acestora se ține pe următoarele categorii: împrumuturi din emisiuni de obligațiuni și prime de rambursare a acestora, credite bancare pe termen lung și mediu, sumele datorate entităților afiliate, entităților asociate și entităților controlate în comun, alte împrumuturi și datorii asimilate, precum și dobânzile aferente acestora.

O datorie trebuie clasificată ca datorie pe termen lung atunci când:

- nu se așteaptă să fie decontată în cursul normal al ciclului de exploatare al entității; sau
- este exigibilă într-un termen mai mare de 12 luni de la data bilanțului.

Atenție!

Conform pct. 368 din Reglementările contabile, entitățile trebuie să mențină clasificarea datoriilor pe termen lung purtătoare de dobândă în această categorie chiar și atunci când acestea sunt exigibile în 12 luni de la data bilanțului, dacă:

- termenul inițial a fost pentru o perioadă mai mare de 12 luni;
- și
- există un acord de refinanțare sau de reeșalonare a plăților, care este încheiat înainte de data bilanțului.

Cu ajutorul contului 162 „Credite bancare pe termen lung” se ține evidența creditelor bancare pe termen lung primite de entitate:

162. „Credite bancare pe termen lung”

1621. „Credite bancare pe termen lung (P)”

1622. „Credite bancare pe termen lung nerambursate la scadență (P)”

Contul 162 „Credite bancare pe termen lung” este un cont de pasiv.

În creditul contului 162 „Credite bancare pe termen lung” se înregistrează:

- suma creditelor pe termen lung primite (512);
- diferențele nefavorabile de curs valutar rezultate din evaluarea la finele lunii, respectiv la închiderea exercițiului financiar, a creditelor în valută (665).

cheltuielilor înregistrate în avans. Cheltuielile în avans urmează să se recunoască la cheltuieli curente eşalonat, pe perioada de rambursare a împrumuturilor respective.

- Astfel, comisioanele și onorariile în valoare de 8.500 lei, plătite în vederea obținerii împrumutului pe termen lung se înregistrează pe cheltuieli în avans, urmând ca pe durata creditului să se deconteze lunar pe cheltuială:

471	=	5121	8.500 lei
„Cheltuieli înregistrate în avans”		„Conturi la bănci în lei”	

- Recunoașterea cheltuielilor în avans la cheltuieli curente eşalonat, pe perioada de rambursare a împrumutului:

622/628	=	471	lunar, pe durata creditului
„Cheltuieli privind comisioanele și onorariile” / „Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”		„Cheltuieli înregistrate în avans”	

Evaluarea creditului la finele lunii

Conform punctului 325 alin. (1) din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, la finele fiecărei luni, creanțele și datoriile în valută se evaluează la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României din ultima zi bancară a lunii în cauză. Diferențele de curs înregistrate se recunosc în contabilitate la venituri sau cheltuieli din diferențe de curs valutar, după caz.

Pentru ultima zi a lunii se efectuează atât contabilizarea tranzacțiilor în valută, cât și evaluarea lunară la cursul Băncii Naționale a României, utilizându-se:

- pentru contabilizarea tranzacțiilor efectuate în ultima zi a lunii, cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, din ultima zi bancară anterioară operațiunii;
- cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, din ultima zi bancară a lunii în cauză, pentru evaluarea creanțelor și datoriilor în valută, a disponibilităților în valută și a altor valori de trezorerie, cum sunt titlurile de stat în valută, acreditivele și depozitele în valută, existente în sold la sfârșitul lunii.

Prin urmare, lunar, la finalul fiecărei luni, se procedează la reevaluarea soldului creditor în valută al contului 1621 „Credite bancare pe termen lung”, la cursul B.N.R. comunicat în ultima zi a lunii, înregistrându-se diferențele de curs valutar:

6651	=	1621
„Diferențe nefavorabile de curs valutar legate de elementele monetare exprimate în valută”		„Credite bancare pe termen lung”

Dobânda

Potrivit Principiului contabilității de angajamente, enunțat la pct. 53 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare, efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (și nu pe măsură ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului financiar, indiferent de data încasării veniturilor sau data plății cheltuielilor.

Principiul contabilității de angajamente se aplică inclusiv la recunoașterea dobânzii aferente perioadei, indiferent de scadența acesteia.

Cu ajutorul contului 168 „Dobânzi aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate” se ține evidența dobânzilor datorate, aferente împrumuturilor din emisiunea de obligațiuni, creditelor bancare pe termen lung, datoriilor față de entitățile afiliate, respectiv entitățile asociate și entitățile controlate în comun, precum și a celor aferente altor împrumuturi și datorii asimilate:

168. „Dobânzi aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate”

1682. „Dobânzi aferente creditelor bancare pe termen lung (P)”

Contul 168 „Dobânzi aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate” este un cont de pasiv.

În creditul contului 168 „Dobânzi aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate” se înregistrează:

- valoarea dobânzilor datorate, aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate (666);
- diferențele nefavorabile de curs valutar aferente dobânzilor datorate în valută, rezultate în urma evaluării acestora la finele lunii, respectiv la închiderea exercițiului financiar (665).

În debitul contului 168 „Dobânzi aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate” se înregistrează:

- suma dobânzilor plătite, aferente împrumuturilor și datoriilor asimilate (512);
- diferențele favorabile de curs valutar aferente dobânzilor datorate în valută, rezultate în urma evaluării acestora la finele lunii, respectiv la închiderea exercițiului financiar, precum și la rambursarea acestora (765).

Soldul contului reprezintă dobânzile datorate și neplătite.

- La fiecare termen de plată, se face înregistrarea contabilă în ceea ce privește dobânda – în baza unui grafic de rambursare dobândă:

666	=	5121/5124
„Cheltuieli privind dobânzile”		„Conturi la bănci în lei” / „Conturi la bănci în valută”

conform pct. 80 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare. În costurile îndatorării se include dobânda la capitalul împrumutat pentru finanțarea achiziției, construcției sau producției de active cu ciclu lung de fabricație.

Dobânda la capitalul împrumutat în legătură cu active care nu îndeplinesc condiția de durată, respectiv mai mare de un an, reprezintă cheltuiala a perioadei. Constituie, de asemenea, cheltuiala a perioadei cheltuielile reprezentând diferențele de curs valutar.

Costurile îndatorării suportate de entitate în legătură cu împrumutul de fonduri se includ în costul bunurilor sau serviciilor cu ciclu lung de fabricație, cu respectarea principiului prudenței, enunțat la pct. 51 alin. (1) din reglementările contabile.

În sensul reglementărilor contabile, prin activ cu ciclu lung de fabricație se înțelege un activ care solicită în mod necesar o perioadă substanțială de timp, respectiv mai mare de un an, pentru a fi gata în vederea utilizării sale prestabilite sau pentru vânzare.

Atenție!

Activele financiare și stocurile care sunt fabricate pe o bază repetitivă de-a lungul unei perioade scurte de timp nu sunt considerate active cu ciclu lung de fabricație. Nu sunt active cu ciclu lung de fabricație nici activele care în momentul achiziției sunt gata pentru utilizarea lor prestabilă sau pentru vânzare.

Important!

Capitalizarea costurilor îndatorării trebuie să înceteze când se realizează cea mai mare parte a activităților necesare pentru pregătirea activului cu ciclu lung de fabricație, în vederea utilizării prestabilite sau a vânzării acestuia.

Entitățile care au inclus în valoarea activelor cu ciclu lung de fabricație costuri ale îndatorării prezintă informații corespunzătoare în notele explicative la situațiile financiare.

În speța dată, creditul a fost acordat pentru achiziția unui utilaj, și nu pentru producția unui utilaj. Prin urmare, dobânda aferentă creditului nu va fi capitalizată în costul utilajului.

Dacă s-ar fi obținut creditul în scopul producției utilajului, capitalizarea dobânzii pe perioada de producție s-ar fi înregistrat:

- Evidențierea dobânzii:

666	=	1682
„Cheltuieli privind dobânzile”		„Dobânzi aferente creditelor bancare pe termen lung”

Credite bancare pe termen scurt

O societate comercială încheie un contract de credit (linie de credit în lei) cu o bancă, pe o perioadă de 12 luni pentru a putea dispune de sumele necesare creșterii stocurilor de mărfuri. Sumele primite vor fi utilizate atât pentru plata furnizorilor interni, cât și pentru plata furnizorilor externi.

Stabilim care sunt principalele înregistrări contabile aferente acestei linii de credit.

Linia de credit reprezintă înțelegerea dintre bancă și client, potrivit căreia banca acordă clientului dreptul de a obține credite succesive după nevoile clientului, într-o perioadă convenită (de regulă 1 an, după care, pentru prelungirea liniei de credit, banca solicită din nou documentația inițială de la client) până la un total prestabilit.

Pentru sumele utilizate, clientul plătește o dobândă calculată, de regulă, în funcție de dobânda pieței din ziua utilizării efective, iar pentru sumele nefolosite se achită o așa-numită dobândă de angajament.

O datorie trebuie clasificată ca datorie pe termen scurt, denumită și datorie curentă, atunci când:

- se așteaptă să fie decontată în cursul normal al ciclului de exploatare al entității;
- sau
- este exigibilă în termen de 12 luni de la data bilanțului.

Toate celelalte datorii trebuie clasificate ca datorii pe termen lung.

Conturile la bănci cuprind:

- valorile de încasat, cum sunt cecurile și efectele comerciale depuse la bănci;
- disponibilitățile în lei și în valută;
- cecurile entității;
- dobânzile aferente disponibilităților și creditelor acordate de bănci în conturile curente.

Cu ajutorul contului 519 „Credite bancare pe termen scurt” se ține evidența creditelor acordate de bănci pe termen scurt:

519. „Credite bancare pe termen scurt”

5191. „Credite bancare pe termen scurt” (P)

5192. „Credite bancare pe termen scurt nerambursate la scadență” (P)

5198. „Dobânzi aferente creditelor bancare pe termen scurt” (P)

Contul 519 „Credite bancare pe termen scurt” este un cont de pasiv.

În creditul contului 519 „Credite bancare pe termen scurt” se înregistrează creditele bancare pe termen scurt, acordate de bancă pentru nevoi temporare, prin conturi bancare distincte, inclusiv dobânzile datorate (512, 666).

În debitul contului 519 „Credite bancare pe termen scurt” se înregistrează creditele bancare pe termen scurt restituite, inclusiv dobânzile plătite (512).

Soldul contului reprezintă creditele bancare pe termen scurt nerestituite.

- În cazul în care creditul nu s-a rambursat la scadență, suma nerambursată se transferă în contul 5192 „Credite bancare pe termen scurt nerambursate la scadență”, cu valoarea ratelor restante:

5191	=	5192
„Credite bancare pe termen scurt”		„Credite bancare pe termen scurt nerambursate la scadență”

Alte aspecte legate de creditele pe termen scurt

Atunci când o entitate încalcă, la sau înainte de finalul perioadei de raportare, o prevedere dintr-un acord de împrumut pe termen lung și această încălcare are drept efect faptul că datoria devine exigibilă la cerere, datoria este clasificată drept curentă, inclusiv în situația în care creditorul a fost de acord, după perioada de raportare și înainte ca situațiile financiare să fie autorizate pentru emitere, să nu ceară plata ca urmare a încălcării acesteia.

O entitate clasifică datoria drept curentă deoarece, la finalul perioadei de raportare, ea nu are un drept necondiționat de a-și amâna decontarea pentru cel puțin douăsprezece luni după acea dată, conform punctului 361 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 1.802/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Totuși, entitatea clasifică datoria ca datorie pe termen lung în cazul în care creditorul a fost de acord, până la finalul perioadei de raportare, să ofere o perioadă de grație care să se încheie la cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare, în cadrul căreia entitatea poate rectifica abaterea și în timpul căreia creditorul nu poate cere rambursarea imediată.

Dacă o entitate preconizează și are posibilitatea să refinanțeze sau să reînnoiască o obligație pentru cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare conform unei facilități de împrumut existente, ea clasifică obligația ca fiind pe termen lung chiar dacă, în caz contrar, ar fi trebuit să fie achitată într-o perioadă mai scurtă. În situațiile în care refinanțarea sau reînnoirea obligației nu ar fi la îndemâna entității (de exemplu, atunci când nu există un acord de refinanțare), entitatea nu ia în calcul potențialul de refinanțare a obligației și clasifică obligația drept curentă.

În ceea ce privește împrumuturile clasificate ca datorii curente, dacă următoarele evenimente au loc între finalul perioadei de raportare și data când situațiile financiare sunt autorizate pentru emitere, acele evenimente sunt prezentate ca evenimente ce nu conduc la ajustarea situațiilor financiare:

- refinanțarea pe termen lung;
- rectificarea unei încălcări a unui acord de împrumut pe termen lung; și
- acordarea de către creditor a unei perioade de grație pentru a rectifica o abatere dintr-un acord de împrumut pe termen lung care se termină la cel puțin douăsprezece luni după perioada de raportare.